

עמוס

9

8

7

6

5

4

3

2

1

הפרק 1

ת ברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתיים לפני הרעש¹

² ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל³

³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד⁴

⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד⁵

⁵ ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה⁶

⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום⁷

⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה⁸

⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה⁹

⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים¹⁰

¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה¹¹

¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח¹²

¹² ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה¹³

¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם¹⁴

¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה¹⁵

¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

הפרק 2

כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד¹

² ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר³

³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה⁴

⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם⁵

⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם⁶

⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים

⁷השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי!
⁸ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם
⁹ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת
¹⁰ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי:
¹¹ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה
¹²ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו
¹³הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיה
¹⁴ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו
¹⁵ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו
¹⁶ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

הפרק 3

שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמרי
²רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם
³הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו
⁴הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד:
⁵התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד:
⁶אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה
⁷כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים
⁸אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא
⁹השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה
¹⁰ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם
¹¹לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך:
¹²כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש
¹³שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות
¹⁴כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ
¹⁵והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה

הפרק 4

שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתח
²נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה
³ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה
⁴באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם
⁵וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה
⁶וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה
⁷וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת

לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש
⁸ונעו שנים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה
⁹הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם
עדי נאם יהוה
¹⁰שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם
ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה
¹¹הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם
יהוה
¹²לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל
¹³כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי
צבאות שמו

הפרק 5

שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל
²נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה
³כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל
⁴כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו
⁵ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון
⁶דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל
⁷ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו
⁸עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה
שמו
⁹המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא
¹⁰שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו
¹¹לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם
ולא תשתו את יינם
¹²כי ידעתי רבים פשעים ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו
¹³לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא
¹⁴דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם
¹⁵שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף
¹⁶לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו וקראו אכר אל
אבל ומספד אל יודעי נה
¹⁷ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה
¹⁸הוי המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור
¹⁹כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש
²⁰הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו
²¹שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתים
²²כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט
²³הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע
²⁴ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן
²⁵הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל
²⁶ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם
²⁷והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו

הפרק 6

הוֹי הַשֶּׁאֲנָנִים בְּצִיּוֹן וְהַבְּטָחִים בְּהַר שְׁמֵרוֹן נִקְבִּי רִאשִׁית הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
²עָבְרוּ כֻלָּה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשֵּׁם חֶמֶת רַבָּה וּרְדוּ גַּת פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה אִם רַב גְּבוּלָם
מִגְּבֻלְכֶם
³הַמִּנְדִּים לְיוֹם רַע וְתִגִּישׁוֹן שַׁבַּת חֶמֶס
⁴הַשְּׁכָבִים עַל מִטּוֹת שֵׁן וְסִרְחִים עַל עֶרְשׁוֹתָם וְאֹכְלִים כְּרִים מִצָּאן וְעִגְלִים מִתּוֹךְ מִרְבֵּק
⁵הַפְּרִטִּים עַל פִּי הַנֶּבֶל כְּדוּיִד חֲשָׁבוּ לָהֶם כְּלִי שִׁי
⁶הַשֵּׁתִּים בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְרִאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא נָחְלוּ עַל שֹׁבֵר יוֹסֵף
⁷לִכֵּן עֵתָה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גָּלִים וְסֵר מִרְזַח סִרּוּחִים
⁸נִשְׁבַּע אֲדֹנִי יְהוָה בְּנִפְשׁוֹ נֹאֵם יְהוָה אֱלֹהֵי צַבָּאוֹת מִתְּאֵב אֲנִי אֶת גֵּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנִתּוֹ שְׁנֹאתִי
וְהַסִּגְרִיתִּי עִיר וּמְלָאָהּ
⁹וְהִיא אִם יוֹתֵרוּ עֲשֵׂרָה אַנְשִׁים בְּבֵית אֶחָד וּמִתּוֹ
¹⁰וְנִשְׁאוּ דוֹדוֹ וּמִסֵּרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן הַבַּיִת וְאִמְרָה לֹאֲשֶׁר בִּירְכֹתִי הַבַּיִת הָעוֹד עִמָּךְ וְאִמְרָה אִפְסָה
וְאִמְרָה הִסָּר כִּי לֹא לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה
¹¹כִּי הִנֵּה יְהוָה מִצּוֹה וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רִסְיָסִים וְהַבַּיִת הַקָּטָן בְּקַעֲיָם
¹²הִירְצוֹן בְּסֹלַע סוֹסִים אִם יִחְרוֹשׁ בְּבִקְרִים כִּי הִפְכֶתֶם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צִדְקָה לְלַעֲנָה
¹³הַשְּׁמַחִים לֵלֵא דְבַר הָאֱמָרִים הַלּוֹא בַּחֲזֻקָנוּ לְקַחְנוּ לָנוּ קִרְנִים
¹⁴כִּי הִנֵּנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאֵם יְהוָה אֱלֹהֵי הַצַּבָּאוֹת גּוֹי וְלַחֲצוֹ אֶתְכֶם מִלְּבֹאֵי חֶמֶת עַד נָחַל
הָעֲרֵבָה

הפרק 7

כֹה הָרָאֵנִי אֲדֹנִי יְהוָה וְהִנֵּה יוֹצֵר גְּבִי בְּתַחֲלַת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ וְהִנֵּה לִקֵּשׁ אַחֵר גִּזִּי הַמֶּלֶךְ
²וְהִיא אִם כֹּלָה לֹאֲכֹל אֶת עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאִמְרָה אֲדֹנִי יְהוָה סִלַּח נָא מִי יְקוֹם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא
³נַחֵם יְהוָה עַל זֹאת לֹא תִהְיֶה אִמְרָה יְהוָה
⁴כֹּה הָרָאֵנִי אֲדֹנִי יְהוָה וְהִנֵּה קִרָּא לְרַב בָּאֵשׁ אֲדֹנִי יְהוָה וְתֹאכַל אֶת תְּהוֹם רַבָּה וְאֹכְלָה אֶת הַחֶלֶק
⁵וְאִמְרָה אֲדֹנִי יְהוָה חֲדַל נָא מִי יְקוֹם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא
⁶נַחֵם יְהוָה עַל זֹאת גַּם הִיא לֹא תִהְיֶה אִמְרָה אֲדֹנִי יְהוָה
⁷כֹּה הָרָאֵנִי וְהִנֵּה אֲדֹנִי נֹצֵר עַל חוֹמַת אֲנָךְ וּבִידוֹ אֲנָךְ
⁸וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה עֲמוֹס וְאִמְרָה אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הִנֵּנִי שָׁם אֲנָךְ בְּקִרְבִּי עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא
אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ
⁹וְנִשְׁמָו בְּמוֹת יִשְׁחָק וּמִקְדָּשִׁי יִשְׂרָאֵל יִחְרְבוּ וְקִמְתִּי עַל בֵּית יִרְבַּעַם בַּחֲרֵב
¹⁰וַיִּשְׁלַח אֶמְצִיָּה כַּהֵן בֵּית אֵל אֶל יִרְבַּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קֵשֶׁר עָלֶיךָ עֲמוֹס בְּקִרְבִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא
תוֹכֵל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרָיו
¹¹כִּי כֹה אִמְרָה עֲמוֹס בַּחֲרֵב יְמוֹת יִרְבַּעַם וַיִּשְׂרָאֵל גְּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ
¹²וַיֹּאמֶר אֶמְצִיָּה אֶל עֲמוֹס חֲזָה לָךְ בֵּרַח לָךְ אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה וְאֹכַל שֵׁם לֶחֶם וְשֵׁם תִּנְבָּא
¹³וּבֵית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא
¹⁴וַיַּעַן עֲמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל אֶמְצִיָּה לֹא נְבִיא אֲנִי וְלֹא בֶן נְבִיא אֲנִי כִּי בּוֹקֵר אֲנִי וּבּוֹלֵס שְׁקָמִים
¹⁵וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצָּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לָךְ הִנָּבֵא אֶל עַמִּי יִשְׂרָאֵל
¹⁶וְעֵתָה שָׁמַע דְּבַר יְהוָה אֶתָּה אִמְרָה לֹא תִנָּבֵא עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִטִּיף עַל בֵּית יִשְׁחָק
¹⁷לִכֵּן כֹּה אִמְרָה יְהוָה אֶתָּה בְּעִיר תְּזוֹנָה וּבִנְיָן וּבִנְיָן בַּחֲרֵב יִפְּלוּ וְאֲדָמָתְךָ בַּחֲבֵל תִּחְלַק וְאַתָּה עַל
אֲדָמָה טְמֵאָה תָּמוֹת וַיִּשְׂרָאֵל גְּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ

הפרק 8

כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ¹
²ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד
עבור לו
³והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס
⁴שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ
⁵לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה
⁶לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביו
⁷נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם
⁸העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים
⁹והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום או
¹⁰והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתי
כאבל יחיד ואחריתה כיום מה
¹¹הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע
את דברי יהוה
¹²ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו
¹³ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא
¹⁴הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

הפרק 9

ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט
²אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם
³ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את
הנחש ונשכם
⁴ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה
⁵ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים
⁶הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו
⁷הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים
מכפתור וארם מקי
⁸הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד
את בית יעקב נאם יהוה
⁹כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ
¹⁰בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה
¹¹ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם
¹²למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת
¹³הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה
¹⁴ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את ינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם
¹⁵ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך: